

NÓGRÁDI LAPOK ÉS HONTI HIRADÓ

POLITIKAI, TÁRSADALMI S KÖZGAZDASZATI HETILAP.

Előfizetési ár:

Egész évre 6 frt. Fél évre 3 frt. Negyed évre 1 frt 50 kr.
Egyes számok ára 10 krajczár.

Előfizetni csupán a kiadóhivatalban lehet B.-Gyarmaton.

Előfizetési pénzek, reklamációk és hirdetések a kiadóhivatalban intézendők.

A lap szemléi részére a a Nyitl-térre vonatkozó minden közlemények a szerkesztőségbe küldendők.

Hirdetések

Áraskály szerint számítatnak — Nagyobb és többszöri hirdetések jutányosan eszköszöhetnek.

Bélyeg minden egyes beiktatásnál külön 30 kr.

Nyitlter pesti sora: 20 kr.

Fogadjuk méltólag a nagy és jó királyt.

Még ugyan több hét választ el beününk a királylátogatás napjaitól, Balassagyarmat azonban már is mindinkább leveti hétköznapi mezét. Megujult, — hogy Istennel kezdjük, — régies temploma a főtérzán; gyökeresen átalakult a vármegye székháza; díszl nyemek többi középépületeink is, és utánuk a magánházak közül igen sok.

Mindex persze a királyért!

A serény készülődés között találkoztunk azonban oly véleménynyel is, hogy hiszen ámitás az, ha mi nem a valódi, de szebb színben akarunk feltűnni a király előtt; sőt történeti példázattal Potemkint is emlegeté kritikus barátunk; szerintem azonban nem mi ámitunk, de ő, az egyoldalú kritikus téved okoskodásával.

Avagy nem tapasztalhatjuk-e minden nap, még a legszegényebb magyar embernél is, ha kedves vendéget vár, mennyire kicsinosítja háza tágját, s kész utolsó garast is elkölteni, de azt meg nem engedi, hogy vendége bárniben hiányt szenvedjen.

S koránsem fennhéjázás az, ami őt erre ösztönzi, de az igazi vendégszeretet. Mások nélkülöz, vagy beéri a legegyszerűbbel is, de vendéget módosan fogadja, közmondásunk szerint: tejbe-rájba fürösztli.

Hát még ha a király megy vendégségbe.

Királyunk otthona, szűkebb értelemben, az ő székesfővárosa: Budapest és Gödöllő; midőn azonban fejedelmi kötelességei, például a hadgyakorlatok, másorá is elhírvák az országba, oly városokba, hol nem residál, e városok, illetve a vármegyék kötelessége otthonossá tenni ő Főlsége ideiglenes tartozkodási helyét.

Nem tekintheti tehát közönynyel a király jövetelét egyetlen hű magyar alattvaló sem; de örvend mindannyi, hogy alkalma nyílik színről-színre látni a koronás fejedelmet, aki félretéve a magasabb korral járó kényelmet, fáradt abban, hogy a birodalom hadi ereje is mindinkább kipróbáltassék.

Nem ámitjuk csak megbecsüljük a fáradatlan jó királyt, midőn mindent elkövetünk, hogy jól érezze magát közöttünk, s a sors által sebzett atyai szívére gyógyító irkánt hasson alattvalóinak szeretete.

A mi pedig illeti bajainkat, hű tanácsosaitól értesülhet azokról a király, még ha nem tárvuk is ki azokat; az orvoslás pedig az állam közérdeke szempontjából nem maradhat el.

Buzgókodjunk tehát tovább is az eddigi készséggel Főlsége királyunk fogadtatási ünnepére, hogy aztán mindenkor emlékezetes maradjon az idő, melyet Nógrád vármegyében közöttünk töltött.

Éljen a nagy és jó király!

A nógrádi ág. hitv. ev. esperesség közgyűlése.

Az ev. esperesség rendes évi közgyűlése a hű 2-án tartotta B.-Gyarmaton. Ezt megelőzték a papi és tannitói övezgy árvánteletés és a dekanális szék, valamint a gyámintézet ülései s a közgyűlés főbb tárgyait előkészítő konferenciák. A tárgyalalmaz bizony igénybe vette főleg az intéző személyek figyelmét és fáradságát.

A közgyűlést, a templomi isteni tisztelet és Svehla János főesperes áhittelteljes imája után Laszkáry Gyula az esperesség érdemes felügyelője, következő beszéddel nyitotta meg:

„A zsinat határozata értelmében a kerületek új beosztása ténynyé vált s ami esperességünk a bányakerületből áttelt helyezésre a dunáninneni kerületbe. Eredetileg az volt a terv, hogy esperességünk kettő szakítottassék. Az esperességi elnökség mindent elkövetett, hogy régi megszokott helyéről, melyhez annyi emlék, oly sok tradíció fűzi, el ne mozdítottassék, de ez kivihetetlen volt, s ekkor legalább ahhoz kötötté magát, hogy ha már el kell mennie a dunáninneni kerületbe, akkor legalább fél no daraboltassék, s a dunáninneni kerület úgy alakítottassék meg, hogy a ezért, mely miatt az új beosztás szükségessé vált, elcsúszassék.

Tudjuk — ugymond — mindnyájan, milyen

sekély a dunáninneni kerület egyetemes egyházunk testén. Ezt akarjuk orvosolni. Tudjuk, mily jelenetek játszódtak le egyetemes gyűléseinken, melyek egyházunk minden igaz hívét méltó megbőtrankozásra készítettek. Ezeknek kívánja az egyetem útját állni, hogy ezek ott többé ne ismétlődjenek, ezért daraboltá szét ezt a fekélyt s bízta ránk, hogy azt kiirtsuk. Elismerem, terhes feladat e kerületet regenerálni, e kerületbe új szellemet hozni. Itt első sorban a nógrádi esperességre hárul a feladat. Meg vagyok én arról győződve, hogy ha mi egész erellyel s lankadatlan buzgalommal látunk chez a feladathoz, a ezért sikerülni fog. Bízom a nógrádi esperesség intelligenciájában, a műveltség magas fokán álló papjaiban, hogy azt a hazafias missiót, melyet az egyetem és a zsinat a nógrádi esperességre bízott, hiven fogja teljesíteni.

A lelkesültséggel olmondott fenti beszéd után Laszkáry felügyelő fájdalom szívvvel jelenti be Beniczky Gyula kiérdemelt esperességi felügyelőnek aug. 1-én történt elhunytát.

A közgyűlés meghatva fogadta a gyászbeszéd s a elhatározta, hogy a temetésen küldöttségileg vesz részt s a családhoz részvétartatot intéz.

Laszkáry Gyula bejelenti, hogy ő Főlsége szeretett királyunk az ősi hadgyakorlatok alkalmából vármegyénk székhelyét fogja megítészteni látogatásával. A nógrádi ev. esperesség küldöttségét Sárkány Sámuel bányakerületi püspök ur ömeltő-sága fogja vezetni ő Főlsége színe elé. A küldöttségben részt vesznek a világiak részéről: Laszkáry Gyula, Szontagh Pál, Pulszky Ágost, Sreter Alfréd, Pajor István, Tihanyi Ferenc, Pongrácz György, encizky Árpád, Horváth Danó, Veres Ernő, br. Buttler Ervin, Sztranyavszky Géza, Zelenka Gyula, Szontagh Antal, Desseffy Dezső, Rakóczy István és Orosházy János. A lelkesek közül: Svehla János főesperes, Simkó Frigyes alesperes, Hrk János, Bartholomeidesz Gyula, Maróczy József, Holles Danó, Pekar Lajos, Frényó Gyula, Simonidesz János, Vladar Viktor, Vladar Miksa, Biskup Béla, Svehla István, ifj. Szlancsik Pál, Rafanidesz Bogoszló, Ruttkay Sándor, Kolbenhayer Sámuel, Solcz Andor.

Ezután Svehla János főesperes olvasta fel vasikos évi jelentését, mely előresében az egyházpolitikával foglalkozva, kifejezetten juttatja, hogy az új törvények bármily állapotokat fognak teremteni, s bármily áldozatokat fognak követelni az ág. evangélikusoktól is, azokat megis, mint a magyar állam-eszme megszilárdítóit, üdvözölnük kell. Majd áttér az iskolákra s örömmel jelzi, hogy alig van a nógrádi ev. esperességre oly iskola, a hol a tanító évi fizetése a 300 frtnyi minimumon állana. A múlt évben az iskolákra 10.853 frt adatott ki. Kegydományokból 2926 frt 71 kr folyt be. Itt fel kell jegyeznünk, hogy az esperességi közgyűlés lelkesültséggel fogadta Szontagh Pálnak azt az intézkedését, hogy ő Horpácson az evangélikus-isteni tiszteleteket biztosította és pedig minden évben háromszor. A kimerítő jelentés után Svehla János, aki immár 14 év óta mint főesperes vezeti lelkiismeretes buzgósággal az esperességi ügyeit, — lemondást terjesztette elő. A főesperes azonban, Laszkáry Gyula, Szontagh Pál, Algöyer Mihály és Pajor István felszólalásai után — a közöhangnak engedve, főleg arra való tekintettel, hogy az esperességre az új zsinati törvények behozatalával nagy feladatok várakoznak, s hogy a mandatum a jövő évben fog letelni, — lemondását visszavonta.

A kerületi közgyűlésbe szavazattal bíró képviselőül megválasztottak a felügyelőn és főesperesen kívül az egyházi részről: Simkó Frigyes, Bartholomeidesz Gyula, Gaál Mihály és Vladar Miksa, a világiakból: Szontagh Pál, br. Buttler Ervin, Veres Ernő és Sztranyavszky Géza. Ezeket kívül jegyzőkönyvileg kiküldették mintegy 20-an.

Azután a múlt évi jegyzőkönyv olvastatott fel, melynek tárgyalást igénylő pontjai a delélti időt teljesen kimerítették, úgy hogy a közgyűlést d.-n. 3 órakor újból folytatni kellett. — Delután 3-tól este 6 óráig tárgyalattak a zsinati törvények által előírt ügyrend- és szabályrendelet. Meg kell jegyeznünk, hogy oly szaktellemmel kidolgozott szabályzatok ezek, melyek bármely parlament dicsőségére valának. Kiemelendő főleg Holles Danó ügyrend-tervezete és Gaál Mihály háztartási szabályrendeletének javaslata. A javaslatok az egyházközségeknek le fog-nak adni.

Több kevésbé fontos magánügy elintézése után a közgyűlés este 6 órakor az elnökség megjelénésével fejeztett be az ikerelnökök által.

Meg kell meg jegyeznünk, hogy a világi elem a közgyűlésen csak igen korlátozott számban volt képviselve. Pedig egy igen fontos ügy kisergette a napirendet: ugyanis a losoncziak és vidékiek a zsinati törvényeknek azt az intézkedést látják feletle szerelmeknek, a mely szerint a nógrádi esperesség a banya-

kerületből ki, — s a dunáninneni bekebelezetik. Az volt tehát a terv, hogy ő Főlségehez a nógrádi esperesség is küldöttséget meneszzen, mint akárcsak a túroci, trencsényi és lipóti esperességek, hogy ő Főlsége ne szentesítse ezt a zsinati intézkedést. Minthogy azonban a losoncziak és losoncziadekiek csakhamar észrevették, hogy ezzel a dologgal a pánszlávok malmára hajtának a vizet, — elállottak a tervtől, bár valóban sok áldozatot fog maguk után vonni az az utazás, a mit Losonczföel ezental majd Pozsonyig kell megtenni, de hát: „Salus rei publicae suprema lex esto!”

Aratás után.

Minden évnek általános jellegét a társadalmi élet lüktetésében az aratás eredménye adja meg; mert a napi renden levő politikai és socialis kérdések nagy erővel mozgathatják ugyan az eleven gépezet kerekét, de ha ennek a gépezetnek állandó tápláléka nincsen, úgy vagyunk vele, mint inszakadt órával, melyet egy-egy pillanatra megindíthatunk ugyan, de magától bizony nem-jár az többé. Vagy jobban: a társadalom rendes medréből kiöbken.

Földmívelő országnak, mint a milyen a miénk, a jó aratás életfeltétele. Ez adja meg a társadalom minden életnyilatkozatának az öde elvetségét; ez serkent alkotásokra, vállalkozásokra; ez biztosítja egy-egy évre az érdeklődést földi dolgaink iránt s ez tesz képessékké ben-nünk arra, hogy azoknak is juttassunk, akinek — nincsen.

Hála a jó Istennek, az időn általában meglehetősen szűkelt a mi drága anyaföldünk és így nem joggmiz nélkül hívjuk fel tisztelet órásiánk beseres figyelmét olyan kérdésekre, melyek részben állandók és a társadalom örök kérdései, részben pedig a változó külső és belső viszonyok és alakulások szerint szintén változnak.

Az egész világot foglalkortatja most egy égető kérdés: az agrár-kérdés, melynek megoldásától függ a termelő országok társadalmának helyes egyensúlya és jóléte. A földbirtok olyan rendezése, mely belterjes gazdálkodás mellett kegyerlet biztosítson a földmívelők millióinak; a nagy birtoktestek alakulási mellett a kis birtokosok érdemeinek eredményes ápolása; a földbirtok korlátlan szétaprózásának törvényivel való megakadályozása s ezekkel kapcsolatos beláthatatlan soru mellék-kérdések minden érdeket egyenlően kielégítő megoldása mindaddig lehetetlennek látszik, bár a legnagyobb elmék s a legfelölőbb országok törvényhozásai leg-jobb törekvéseiket szentelték ezen igazán életbegrőző ügy tisztázására.

A másik égető kérdés: a munka-kérdés. Kétségen kívül a baa minden polgárának joga van a megélhetésre, s ezért a munkások is számíthatnak az anyaföld támogatására. Ezt a kérdést azonban csak a kölcsönös méltányosság alapján lehet megoldani. Ha a mi munkás népünket megtagadná a rohamos gazdaságulás vágra s olyan eszközököz nyulna melyek a törvényekkel — és pedig nemcsak az államnak megtörését ismerő törvényekkel, hanem a humanitárius erkölcsi törvényekkel is ellenkezésben állának; a megoldás csak késleltetve volna. Ha minden elégedetlen ember a maga kétségbeesett eszközével élne, hová sülyedne a társadalom!

A harmadik égető kérdés: a társadalmi teljes egyenlőség — minden tekintetben. — Aki tudja, hogy az emberi méltóság elnyerésére nem elég csak születni, hanem a beünnök rejlt isteni sokrátt fejleszteni is kell a művelés eszközzeivel, — mondjuk ki ezt tudja; ez a társadalmi teljes egyenlőséget órási köptelenségek tartja. Igenis, legyünk egyenlők a törvény előtt, de ne követeljük magunknak a műveltség egyenlőségét, ha érette nem faradtunk.

Ezt a három égető kérdést akartuk egyelőre felvetni. Szükséges és hasznos az ezekkel való sürő foglalkozás. Most, midőn oly szabadságokat élvezünk, amilyeneket történetünk ezeréves folyamában hiába keresünk, nem szabad kitérünk ezen kérdések elől sem; meg vagyunk-e érve ezen szabadságokra?

Mert ha meg vagyunk érve, amazok a kérdések veszedelmesekekül nem fordulhatnak elő. Ha pedig nem vagyunk megérve, akkor azok a kérdések a tudatlan elem kezében gyilkoló fegyverökké válhatnak. — Az értelmes ember ugyanis a létért valami neki, azt mondja; lássuk, mi az oka? — de a tudatlan ember saját szenvedélyeire bízta magát, s a hol érvelni kellene, egyszerűen le-bukasztja gyóltit embortársát s mire magához tér, — kőst bánat, e . . . gondolat!

Szegény házánk eleget szenvedett már, hogy nyugalmat és pedig tartós nyugalmat élvezzen. Összes régi és főbajunk — a külföldi ellenségek nyomása, pusztítása — már megszűntek. Most a szellemtelen, erkölcs-telen, idegen és árulatlan külföldi import nyomja nem-zetünket mindenfelől; a ha nem vetünk jellemteljes egészen idegen szállítmányokkal. Szükségekben áll nem tudta meg-

törni raszt megvesztegetés: most . . . egy megfoghatatlan világ elra, hit, becsület és tisztesség nélkül felbomlva a tulnotti szabadságunkat, lelkünk ellen törni a szabadságunkat, megvesztegetéssel és nyílton is.

Kedves testvéreim, jó magyar népünk: Timóteus az isten az a jóvalta! jó aratást adott. Anok pedig, a kik a ti ellenségeitek, szintén aratni akarnak. El akarják venni hiteteket, el szorgalmatokat, munkát, el földi boldogulástokat eszközeit. Meg akarják meletyezni becsületes gondolkodástokat s holmi külföldi személteljeszések alatt felragyogni benneteket a törvényes rend és tisztesség ellen.

Van egy sereg újság, amelyik külföldi pénzről áll, s ezek elerik csalókat, ha, édes magyar népem, lépre menve, kivétel nélkül öszi nemes erkölcséből s járdapíró felelősségük, kik csakhamar ellilannak, ha restély fenyeget: jötekmere lemond.

Elgondolj meg a jó isten adományával, én édes magyar népem, s ne kívánczálj oly külföldi füstérk után, melyek elrontanak egészséges gyomrodát. Ha piacodon medvetánczolatot komédiás mutatkozik, nézd meg, amit mutat, de magad — ne állj be tánczoló medvének. Nem ez a te ősi természeted!

Sem az agrarius kérdés, sem a szocializmus, sem az emberiség egyenlőség kérdése — nem különleges magyar kérdés. Ami állami föggettségünk nem ismeri csobát a kérdéseket. Igazán ne demunk hit mezőgazdasági és nemzetgazdasági viszonyainkat, rendezniük kell mindazokat a kérdéseket, melyek törvény előtti teljes egyenlőség tekintetében nálunk még felmerülnek; hanem rendezni kell mindezeket nemzeti jellemünk és fejlődésünk, nemkülönben nemzeti hagyományaink teljes tisztelében tartásával. Alinek nincs érdeke ereik iránt, az szerelőségeit kezével illeti azt, ami előttünk legszentebb, becsületünk.

Ny—K.

Balassa-Gyarmat város tisztelt polgáraihoz!

Órömmel tapasztaljuk, hogy Balassa-Gyarmat város lakossága, tekintettel a f. évi szeptember hó 17-től 21-ig városunkban folyó nagy ünnepélyességre, egymással vetekedve csinosítja házaikat, lakásait és azok is, kik azt eddig nem tették, bizonyára sietni fognak, hogy a jó és szép példát meg idejekorán kövessék.

Azonban a történelmi esemény számba menő nagy ünnepesség, melynek színpéje szentély városunk lesz, mindnyájunknak kötelességére teszi, hogy a legalkotmányosabb fejedelm iránti tisztelettel jobbjági büszségünk, szeretetünk és hódolatunkkal azáltal is kifejezést adjunk, hogy városunk külsőben szintén az ünnepi hangulat nyilvánítsa.

A bevonulási utalnak az ünnepi alkalomhoz méltó pompájáról a vármegye gondoskodik; de a pompas hátszín emelésére szükséges, hogy a fényes díszítéshez minden egyes lakó hozzájáruljon saját lakása, illetve háza díszítésével.

Bizonyára nem fog találkozni senki, a ki e tekintetben is meg ne találja kötelességét; hiszen városunknak és lakosságának így becsülete válni, ha ő felsége és az ő nagy kísérete, továbbá a művelt világ sajtójának itt megjelenő képviselői jó benyomást nyerne a kedvezően nyilatkozóval.

Kérjük tehát városunk tisztelt polgárságát, szíveskedjék neki tehetéssel az iránt bízást és lakását minél csinosabban díszíteni és az utolsó közhírre teendő tűzijáték estjéig minél fényesebben kivilágítani.

Zászlók, zászerek, virágok, koszorúk, lámpások, színes lámpák, csúcsok, csongrammok, alkalmi feliratok

az uralkodó transzparensz arczképei és szobra mindannyi alkalmas és könnyen beszerezhető díszítések, mikre vonatkozólag szívesen szolgálunk útmutatással a város előjárók, továbbá az alulírott albiztoság.

A díszítési tárgyak iránt tájékozást nyújt „Nemzeti iskola” épületében elhelyezett körponti iroda tartata, s ily díszítések kölcsönzése utján is beszerezhetők.

Mondani is fölösleges, hogy házaink tájékat, udvarainkat, a járdákat és vizárkat naponként tiszta karba helyezni, fővektől megtisztítani (stb.) szabályrendeleti kötelességünknek, s csak dícséretünkre fog válni, ha e kötelességünknek most kétszeres buzgóssággal teszünk eleget.

B.-Gyarmat, 1894. július 31-én.

Scitovszky János,

rendező biz. elnök.

Aninger László,

albiztos. elnök.

Darvi Ármin,

albiz. tag.

Pokorny Gusztáv,

albiztos. elnök.

Torhicsa János,

albiz. tag.

Allspánunk következő felhívást intézett a vármegye összes közs. képv. testületeihez.

Felhívás valamennyi községi képviselőtestülethez.

Ő cs. és kir. Apostoli Felsége, legkegyelmesebb Urunk és Királyunk az ez ősszel megtartandó nagy hadgyakorlatok megsemmisítés végett f. évi szeptember hó 17-én, vármegyénk székvárosát legmagasabb látogatással fogja szerezteséltetni.

Öröm és büszkeség tölti el mindnyájunk lelkét, hogy éppen vármegyénknek jutott osztályrészül azon szereztes, hogy területén üdvözölhesse a legjobban, a legalkotmányosabb Királyt; alkalmat nyerve ekként, a vármegye összes népessége törhetlen ragaszkodásának, jobbjági hódolatiljes szeretetének Uralkodóink legmagasabb színe előtt közvetlenül kifejezést adni.

Nem kellen, hogy a vármegye népességének minden rétege nemes versenyre fog kelni, ezen — a magyar embert, a magyar nemzetet oly kiváló mértékben jellemző, ősi hagyományos erényeknek minél imponansabb mértékben leendő kifejezését juttatásában.

Felhívom ennél fogva községi képviselőtestületét, hogy ama módokat megállapítsa cselekvés, a melyek szerint az egyes községek is képviselve, hódolatuk bemutatása végett vármegyénk székhelyén a bevonulás alkalmából megjelenhessenek, — haladéktalanul hozzon határozatot.

Az lévén a cél, hogy ő Felségének, népeit szerető Atyjának, a vármegye összes népessége a maga teljességében és valódiságában bemutatassék, tájékoztatásul a következőket vélem szükségesnek megjegyezni.

Kivánatos, hogy minden egyes községből — lehetőleg annak megterhelhetése nélkül a képviselőtestületnek vagy előjáróságnak legalább 2—3 tagja, továbbá a lakosságból egy fiatal pár (férfi és nő) népies viseletűkben, ünnepi ruhában, mint küldöttség — később meghatározandó helyen, — szeptember hó 17-én, már a kora reggeli órákban egybegyűljen, mely küldöttség, az egyöntetűséggel végett általam a községi terhére beszerzendő s a községi nevével jelzett zászló alatt, sorfalat kepezendő, akként lesz elhelyezve, hogy az egész bevonulásnak közvetlen s zavartalan szemlélője leend.

A hozzám felterjesztendő képviselőtestületi jegyzőkönyvekben már most pontosan kitüntetődő lesz a kiküldendő száma és nevei.

Végül megjegyzem, hogy az e tárgyban szükségessé való részletes intézkedéseket, a jegyzőkönyveknek történet bevezetése után vagy a j. fősztábkabirak utján vagy közvetlenül képviselőtestület utján fogom megtenni.

Ehhez képest felhívom a községi képviselőtestületek elnökeit, hogy képviselőtestületi gyűlést haladéktalanul egybehívjan, a fentiek tekintetében hozandó határozatokra vonatkozó jegyzőkönyvi kivonatokat hozzam sargoson terjeszse fel.

Kelt B.-Gyarmaton, 1894. évi augusztus hó 2-án.

Scitovszky,

alispán.

Vidéki levelezés.

Az őssze végbemenendő hadgyakorlatok foglalkoztatják most úgy a nagy közönséget, de leginkább a közigazgatást, mely utóbbi, élén az alispánnal, mozgásba hozott minden munkáskézt, hogy a nagy feladatnak megfelelhessen s biztosítsa a sikert, mely iránt oly nagy az itteni érdeklődés.

Nem kevésbé, mint B.-Gyarmat, egy vidékünk is tereken részt vesz a leendő nagy napok önnepélyeinek fejlesztésében, mint azt gróf Zichy Ferencz tárnok úr ő nagy méltósága be fogja mutatni, ki Zselyben a grófi család kastélyában fogadandja József főherczeg ő fenséget kíséretével, hol azt e tekintetben báró Vécsey főudvarmester úr e napokban megtekintette, ki azt nemcsak cseleszerűnek, de elegánsnak találta arra való névre, hogy hadgyakorlati alkalomra a magas köröket is hajlékollhassa.

Kapcsolatban ezen referendáummal, tekintettel a már befejezett aratásra, környékünk nagy birtokosai, u. m. a divényi seniorátus és a primácia a gabonatermésről ez idén meg vannak elégedve; de a takarmány tárolásról sem kielégítő; minél fogva ezen igen érezhető hiányt a gabonával kell majd pótolniuk a gazdáknak. Borászatról is meg akarnak emlékezni, mely egykoron, még csak a nem rég multban, szépen jövedelmező ága volt vidékünk gazdaságának; ez most az nban, a divényi seniorátus, és egy pár áldozatkész gazda kivételével, kik az amerikai szőlővesztést egyrészt, másrészt a homok talajt mi — érve a kivételeket — különösen a seniorátus élén álló Jalgóczy Béla uradalmi felügyelő előlének tulajdonjogát, ki olasz rindigéjt és kadarkáját szénkegelenzi annak idejében jónak tartotta a most élvéri annak gyümölcsét. Ez idén is igen kiadó szüretnek néz eleibe, minőségére nézve a legkitünőbb asztali borokkal; az ilyen birtokosok nem cserélhető fel bérlettel, mely nagybirtokosainknál, úgy látszik, sorban későre töltőlyra vergődni, — nem é majd kárával az utódoknak? azt a jövő lesz hivatra igazolai.

Elemér.

Hírek és különfélek.

Személyi hírek. Gr. Degenfeld Lajos főispánunk ő méltósága jul. 31-én jött B.-Gyarmatra, hol aug. 1-én közigazgatási bizottságot tart meg, másnap d.-u. az alispánnal Kékköben gr. Károlyi Tibornál tett látogatást. A főispán a székvárosból aug. 3-án távozott. — A közigazgatási bizottsági tagok közül az aug. 1-ji közig. bizottsági ülésen résztvettek: Balás Antal, Laskáry Gyula, Moesary Ödön, Postóczy Irán és Szontagh Pál urak. — **Pongrácz** György vármegyei árvaszéki elnök 6 beti szabadság idejét tug. 1-én kezdte meg.

vissza vágyik a mi kedves nográdi hegyeink közé. Azt mondják, a cigányoknak ez országa, s hazája . . . hejh pedig egy kis fészek, meleg tűzbély, de le tudja azt is kötni! . . . Hisz mi is emberek vagyunk, nekünk is van lelkünk . . . S a cigány szép, intelligens arczán igaz, mely érzés tükröződik.

— Nini, mikor jött vissza a Balogh Kálmán Amerikából? Gyere ide Kálmán fiam, ígérj egyet!

Boldog mosolylyal kel föl helyesről a kontrás s udvarias meghívás mellett veszi át a gyöngyöző italt és felel a kérdésre.

— Dombi Jani, aranyos kishűgősem, hát te innál-e velem egy pohárral? Hogy a manóba ne inna . . . ?

— Pincér. Szíva! szól azután.

— Igensikéremlessan, — s a most már a nagy szüretben valóban sikerül neki egy ujjai hegyén kilencz tálcán 36 pohár vizet balanszírozó kollégáját oldalai lökni, úgy hogy azután egy pár vendég iger neki holmi nemborraválókát, miközben erősen törőlköznek a rázzák karjukról, nyakukból a máskülönbben igen tisztelre méltó folyadékok.

Gyűlnek persze van ez, hogy ne portorikót hozzon, hanem valami cifra vitézkötéses hasas szivarokat, melyeket aztán sem számit beszerzési áron alul.

— Oszra ki a cigányok közt!

Mire megtörténik, Rudi már ismét rágyújt valami ismeretlen, de igen kedves mellődiára.

Magához intem Duli Rudit, a klarinétost, kinek szépen szivott tájékipaszindó arca legjobban tetszik valamennyi közt, s megkérde tőle, micsoda nótá az, amit most játszanak.

Mély meggököztét kifejező tekintettel néz rám, mintha mondaná: hogy lehet már nadiágos ember annyira elmaradva, hogy ezt sem tudja? — s bizonyos büszkeséggel mondja:

— Ez kérem az Imre-csárdás. Ő méltósága tisztelőre csinálta Dombi Rudi, saját külön primásunk. Pesten már minden valamirevaló zenekar játsza ezt.

Illő módon elszégyenlem magamat, hogy én nem „valmirevaló” zenekarokat szoktam hallgatni s kést lettem volna becsúsztatni kérni, ha a pikulás hirtelen

TÁRCZA.

Itt a méltóságos úr!

— Végtelen örökl kedves pájtás, hogy fölkerestél. Egy is olyan ritkán találkozok a fővárosi ember a kedves vidéki ismerőssel, különösen ebben, az aszfaltolvasztó melegeben.

— És te mégis soká varattál magadra . . . Pedig rövid ideig tart itt időzésed. Némi apróbb bevasárlások mellett voltaképen csak azért jöttél ide, hogy egy kisét — hogy is mondjam? — szétórázz. — Apróság! Ugye először velem az Emkébé?

(Mellesleg megjegyzem, hogy nem a köznyelvvelései egylett érlette, hanem a — kávéházak.)

— Elmegyek pájtás, hogy ne mennek? Érted még a pokolba is (én sem a köznyelvvelései egylett, hanem a kávéházak értettem), bár inkább ajánlanom, hogy keressük fel Bonda Marcsit; talál a Drót-színgelen játszók. Hallanál legalább egy pompás cigányt.

— Gyere csak te velem az Emkébé!

— Menjünk elmehozom.

Ott hagyott Szikszayt s egy kis negyedóra mulva az Emke vendégei szájátára nézett, hogy mi történt ahhoz a Dombi Radhoz. Felbe hagyja a legújabb valót: a boudja feláll, s meg ragyogó arczával niet az ajtó felé s tiszteletiljes meghívással szól:

— Méltóságos uram, az az asztal van lefoglalva méltóságod számára.

— Hát te honnan tudtad Rudi, hogy itt vagyok, s hogy el fogok ide is jönni?

— Láttam, s mint a delutáni vonattól méltóztatott behajtani, s meg voltam győződve, hogy fölkeres méltóságod bevonatát. Már presztét is hűtöttem be.

— Derék gyerek vagy Rudi. Hát csak ide ve!

— Gyula! hozza ő méltóságod számára azt a jócska presztét!

— Igazán kéremlessan! s rohan Gyula, mit sem törődve a pincér után már egy félóra óta lármázó méltóságos baloldalkáló JAJ hallja, hogy ez a vidéki, akiről

a cigányok egész delután azt bajtalgatták: itt a méltóságos ur, itt a méltóságos ur, — busásan kárpótolni fogja őt az elszalasztott két krajczáróért.

Rudik felkört alakítanak a sarokasztal körül (báttal az összes publikumnak) s rákérzik azokat a hüvös-bajos magyar nótákat, amiket csak az olyan cigányok tudnak, kiknek mélyen érzi szívük van, s kik lelkeket öntik abba a száraz fűbe.

Mindenkinek néz, néz . . . s csodálkozik: — Nini, hát így is tud ez a Rudi? Nekünk sokasom húzott ez így. Látszik, hogy most nem napzámiba húzza.

A méltóságos ur arczán valódiság felmagasztosultság tükröződik. Egész lelkével csobga a cigány játéknak. Arconkívül nem letezik rányézni világot; hozzám elvértve szól egyet-kettőt, azt is csak hogy a zenének valami kíválsón szóp szólására figyelmeztessen. Háborítlanul figyelhetem ezt az érdekes specialitását a cigány bolondjának.

Szándékomban használni egy ezt a kifejezést, mert a zenének nem minden faja ragadja ilyen extázisba, csak a cigányzeneműsika s talán ebben is csak a Rudi hűgödjék.

Köszint a cigánygyal, s az amint levezi szájáról a poharat, húzza tovább.

Húzza. Egyre húzza. Néha olyan bánatosan.

„Jaj annak jaj, aki szívóbb szeret”, — hogy könyvet esz ki a méltóságos ur szeméből, ami oly jól illik annak szép férfias, de végtelen szívjósságot, mélyen érző lelket kifejező arczához, — majd meg olyan szilajul, hogy azon veszem észre magamat, én a lateiner, hogy nekem sem igen lenne jó sokszor hallani ezt a Rudit, mert bizony feltámadna bennem is az a bestia, mely könnyen nyakára hágna szeszerez forintnak, ha már nyakára nem haggt volna az apám.

Szerencsémre gyorsan váltakoznak a különböző hatású nóták s visszatérhetek a semleges szemlélt álláspontjára.

— Pihenjetelek egyet, tellem Rudikam, s beazól nekem valmit, hogy megy a sorok ide fón, ebben a nagy városban? Jobban-e mint Gyarmaton ment?

— Tudja isten, méltóságos uram, . . . megy, megy . . . mindenütt jó, de legjobb otthon. Itt szerzőnk egy kis pénz, de bizony a szívünk csak vissza-

A herceggprímás, mint értesülünk, a király-látogatás alkalmával Balassa-Gyarmaton a zárdában lesz elszállásolva. A herceggprímás fontos enuncziációkat fog tenni a szentesítés alatt álló egyház-politikai törvények eltürése iránt, s a felzárkott kedélyek lecsillapítása végett. — Ó eminenciája, mint miunk értesítenek, most igen jól találja magát Balaton-Füreden. Az úde balatonlőg kitűnő hatással van szervezetre. Kedélye állandóan derült; szereti a társaságot. Nincs nap, hogy vendégszerető asztala egy-egy új vendéggel föl ne frissülne. Amit meg a journalisták véghez visznek ó eminenciája körül, az valóságos látványosság. Ott szimatolnak hírek után; de hiába, mert a herceggprímás köréből a politika számára van. E mellett sűrűn látogatják magasabb politikai egyéniségek is. Így a közel napokban Eötvös br. kultusz-miniszter volt Füreden ó eminenciájánál; kinek tiszteletére ó eminenciája díszbédet adott, melyhez több, Füreden időző előkelőség között *Fehér József* pannonhalmi főapát és Helcz Antal polgármester is hivatalos. Ó eminenciáját aug. 12-ére várják haza.

Vilmos főherceget. Súlyos csapás érte az uralkodó-házat: Vilmos főherceg táborasernagy, a tüzérség főparancsnoka, július hó 29-én bádoni nyaralóhelyén, sétalágatás alkalmával lebukott lováról és pár óra múlva meghalt. A szomorú véget ért főherceg a vármegyénkben véglegesen őszi hadgyakorlatokon szintén részt szándékozott venni, s szállással bátyja Albrecht főherceggel együtt a honvédelmi társaságot választotta. A végtel íme mindörökké megfosztott tőle. Magyarország, melynek földén, bírástól teljesítendő, sokszor, csaknem évenként megjelent a főherceg, igaz részvételt ösztönöz az uralkodó-ház bánatában. Elejtézi adataiból röviden adjuk a következőket: Vilmos főherceg 1827. április 21-én született; Károly főherceg legifjabbik fia, Kolónos előszeretettel fordult a tüzérség felé. 1842-ben a 42. gyalogezred tulajdonosa lett; három év múlva helyezett a német lovagrendbe. 1849. április 29-én vezérőrnagy, 1853. március 7-én altábornagy és a hadsereg főparancsnoksága osztályvezetőinek érkeztetén elnök, 1854-ben a 11. tüzérezred tulajdonosa, 1857-ben a főparancsnokság főnöke, az 1859. hadjárat alkalmával az olaszországi első hadtestnek tüzérségi főnöke. Az olasz hadjárat befejeztével ismét átvette a hadsereg főparancsnokságát. 1860-ban tüzérségi főnök a velencei hadseregnél, 1862-ben a mainzi szövetségi erők kormányzója, 1863-ban a német rend osztrák nagymestere, ugyanakkor a 4-ik (Deutschmeister) gyalogezred tulajdonosa lett, 1864. február 10-én tüzérségi felügyelővé neveztetett ki. Az 1860-iki hadjárat alatt az északi hadseregnél mint tüzérségi főnök működött. A legszörűbb golyózáporban állva Königrátnél fején megsebesült, de nem veszélyesen. A hadjárat befejeztével a Lipó-rend nagykeresztjét nyerte a hadi érdemnyelvel, 1867. január 4-én táborasernagy lett.

Községnevelőintézmény. A Budapesti Közlöny 170. számában a vallás- és közoktatásiügyi m. kir. miniszter íd. gróf Zichy Ferencz szélyi nagybirtokosnak, a ki Nógrádvarmegyében a mult és folyó tanévben tizenegye néptanítónak a magyar nyelv sikeres tanításáért való jutalmazására 50—50, összesen 500 forint adományozott, ösztöne elismerését és köszönetét nyilvánította.

Kinevezés. A vallás- és közoktatásiügyi miniszter Kubányi Bélát, lapunk egyik jeles munkatársát s városunk fiát, s hajdúvárosi evangélikus református gimnáziumi tanárt az eperjesi ágostai főgimnáziumhoz rendes tanárrá nevezte ki.

A királylátogatás napjaira házaink díszítésére több helybeli szakértő polgár is jutányosan vállalkozik. Így Molnár József asztalos-mester és Márkus Samu festő-művész; az utóbbitól igen esimes mintákat lehet

látni Makay Sándor kirakataiban. Jól tudjuk, hogy a vármegye háza és egyéb monumentális épület dekorációját csakis nagy czégeknek bízzák; de fonteinaink számos a kisebb ház és üzlet, melyek czelszerű, esimes és jutányos díszítését a helybeli szakértőkre is bátran bízhatjuk. Csak ne hagyjuk az utolsó napokra!

Hymen. Maróthy Emil vanyarozói ér. lelkész e napokban vezette oltárhoz Goldberger Gizella kisasszonyt.

Községi jegyző mint tisztelgető szolgabíró. Ilek: Lajost, Székely nagyközség jegyzőjét gr. Degefeld Lajos főispán ur ó méltósága tiszteletbeli szolgabírónak nevezte ki.

Kedves vendége volt Losoncz vidékének, mint a L. V. urja, Ujvási Ilse Ferencz, huszárkapitány meglátogatta jegyesét, Czéhribai Maria grófkisasszonyt. Tiszteletre július hó 23-án nehaz gróf Forgách Antal kedves családja fényes ebédet rendezett. Ugyancsak e hó 24-én gróf Wenckheim Ferencz és nagylelkű neje a vilkei uradalomhoz tartozó jászócséri erdőben nagy estélyt adott, mely arról nevezetes, hogy azon a grófi helyek paraszti-női ruhában jelentek meg és a lampionokkal világított előlőben éjfélig folyt a mulatság a 15-ik gy. ezred hatalmas zenéje mellett. Ugyancsak e hó 25-én a jegyes pár tiszteletére Asbóth János, országgyűlési képviselő, vidék-falusi parkjában rendezett fényes estélyt, hol az aratók pozabucsky és kendőtáncza éjfélig mulattatta a jelen-voltakat. — Szívbeli örölkünk, hogy a kedves vendég mind a három helyen kitűnően érezte magát.

Hálalós kimeneteli szücsenestélség. Minket is közlelebről érdekel egy régezteljes eset, mely Szabolcs- vármegyében Tisza-Büdön történt, amennyiben ezen eset által fadjalmasan van érintve Megyery István kir. alügyés ur, lapunk egyik munkatársá és szeretett neje. Kornis Ferencz nyiregházi nyug. törvényeséki elnöknek, Megyery István úr apósának Zoltán nevű, 15 éves fia, apjának tiszabúdi kastélya körül, madarakra lövöldözött s a vadászati egy-ideig minden baj nélkül ment, de a fiatal Kornis egy kerítésen akart atbatolni, ezköben a kezében levő töltött fegyver elcsúszt s annak golyója az ifjúnak fejébe fúródott. A halálosan megsebesített vadászó ifjút a gyorsan elhívott orvosi segélynek sem sikerült megmenteni. A szücsenestélség teljesen lecsúszta a szülőkét és rokonságát, de általános részvételt keltett az ismerősök és környékbeli lakosságnál is. A fiatal áldozat földi maradványai július hó 22-én helyezteték a tiszabúdi sírkertben örök nyugalomra, mely tisztelgességgel általános részvete nyilvánult a nagyszámú összereseglett gyászoló közönségnél.

Beniczky Gyula Vármegyénk egyik oszlopos férta dől ki e hó 1-én. Beniczky Gyula jó és rokonszenves alakját nem látjuk többé. A derék férfinak halálhíre sokakat megdöbbentett, de fadjalmas hatást gyakorolt, különösen az ág. hitv. evangélikus esperességtárgjaira, a kik épen akkor üléseztek B.-Gyarmaton. Laszkary Gyula, az ev. egyházmege ordesmes felügyelője a halálhír vétele után rögtön jelenté a gyászselelet, úgy, hogy az esperesség a kegyeleti intézkedéseket azonnal megteette. Ugyanis küldöttselet menesztett a temetésre, a gyászbeszéd megtartására Holles Danó lelkész urat, ismert jeles egyházi szónokot kérte fel s elhatározta, hogy az elhunyt özvegyéhez részvétiratot küld. — Beniczky 1882-től 1889-ig felügyelője volt a nógrádi ev. esperességnek s concilius, jó modora és eszélyessége által a tisztelet és szeretet tárgyává lett. Mint országgyűlési képviselő szabadelvű programmal többször képviselte a füleki kerületet, a melynek választói valósággal rajongtak érte; mert hisz Beniczky értett az ó nyelv-vőkhöz, a jó palóc nyelvhez, melyen annyit törel metszett jó és eredeti palóc-ndomát mondott el. Beniczky, mielőtt pénzügyi bíróva nevezetett volna ki, tevékeny részt vett vármegyei közügyeik intézésében s noha az intőző körök egyik erős támvezője volt, ezt a körülményt, mint sok más, saját eszéjaira sohasem szakmányozta ki, maradt mindig az igaz elvek tántorítatlan híve s a közügyek őszellen munkálója. Nemesek a köz, de a magánéletben is példás férfi volt; olyan, mint akinek nincs és nem lehet ellensége. Csakúgy életében az igazi szeretet honolt; finom lelkiélet s nagy műveltség neje, a most mély gyászba borult özvegy gyöngéd ápolója volt ennek a családi szeretetnek. A meghaldogult temetése aug. 3-án ment vegbe oriasi részvét mellett Laziban. A mély gyászba borult család a következő gyászjelentést adta ki: "Öz. beniczey és mesinyei Beniczky Gyuláné, szül. Ferdinandy Mária, gyermekei: Beniczky Árpád országgyűlési képviselő, Beniczky Ilona fer. gróf Vay Tihamegné, ferje huskodi és vajai gróf Vay Tihameg főrendiházi tag, gyermekei: gróf Vay Ilona, gróf Vay Rozsa fer. báró Kirchbach Károlyné, gróf Vay Károly m. kir. honvédhuszár-hadnagy, gróf Vay Arthur, De St. Marie báró Amelin Viktor miniszteri osztálytanácsos és neje nehaz Beniczky Hajnalka, gyermekei: báró Amelin Guidó m. kir. honvédhuszár-hadnagy, báró Amelin Elza, nagypalugyai és thurocs-vidéki öz. Plathy Györgyné szül. Beniczky Libória fadjalomtól megölt szível jelentik ferror szeretett ferjének, a paratlan jó apának, nagypának, ipjúknak s a legjobb testvernek méltóságos beniczey és mesinyei Beniczky Gyula urnak, a m. kir. pénzügyi közügyatitási bíróság itelőbírójának, több ízben volt országgyűlési képviselő, a nógrádi ág. hitv. evng. esperesség volt felügyelőjének, Nógrádvarmegye bizottsági tagjának, élete 69-ik s legboldogabb házasságnak 47-ik évében, f. évi augusztus hó 1-én, éjjeli fel egy órákor agyszélhűdés következtében történt gyászszel elhunyt. A boldogult hült tetemei 1. évi aug. hó 3-án, d.-u. 3 órákor fogtak az ág. h. ev. egyház szertartásait szerint Laziban, az ottani családi sírkertben örök nyugalomra helyeztetni. Kelt Laziban, 1894. augusztus hó 1-én.

Halálozás. Köry Zsigmond m. kir. földmívelésügyi számvizsgáló, júli. hó 28-án 60 éves korában Bpestben elhunyt. — Öv. **Plachy Ferencz** szül. Rozsnyai Sarolta asszony Ebeczen júli. 27-én 79 éves korában elszenderült. — **Pelyerecz József VIII. osztályú végzet** ifjú júli. 30-án Tarnóczon 20-ik életkorában. Bercezzly Barna polgári iskolai első osztály tanuló pedig B.-Gyarmaton 12 éves korában elhaltak.

Öngyilkosságot követett el Losonczon, mint tudósítók írja, **Benkő János** mestáros. Aznap délután összes pénzt elkátyárta, valószínűleg ezért lőtte magát síven.

Szerencsétlenség. **Dortaák** Lajos, losonci lédós segéd, munkakörében egy háztetőn megesznült. Estében a létrába akart kapaszkodni, de lába beleakadt és kettétört.

Zászlószentelés Felső-Thúron. Lélekemelő ünnepélyeket lát szemtanúja mult hó 24-én Felső-Thúr községe. Ez alkalommal áldotta meg ugyanis a helységi templomban fit. Marich Agoston kerületi esperes, nagy-orozszi plebánus a felső-thuri önkéntes tűzoltó egyesület vörös selyem zászlaját. A zászlójai tisztelet öv. Pongrácz Sandorné ó excellenciája viselte. De mert gyöngékedése miatt meg nem jelenhetett, ép ezért minden külső ünnepség nélkül folyt le a szertartás. Felső-Thúr s vidékének intelligenciája azonban tündetőleg részt vett a szertartáson. ezáltal is ki akarván mutatni, mennyire érdeklődik az életre való egyesület iránt. Jelen voltak a felszentelési esperesen körül mélt. Laky Károly nagys. Bohunierky Ignác drégely-palánki kanonok, Foltin János ipolyvázi plebánus, Nedeczky Pál földbírtokos, Zmeskál Ernő banatyalajdonos, Lipovszky Miklós miniszteri hivatalnok s még számosan. Az ünnepélyt főb. Szecezy Ferencz plebánus ur házánál barátságos lakoma fejezte be.

Lóverseny Nyitraán 1894. évi szeptember hó 30-án d.-u. 2 órákor. A versenyeken csak urlovakok lovaloghatnak. Nyitraamegyi önkéntes díja. Sikverseny, 500 korona és egy tisztelet díj a nyerőnek, 200 korona a II-iknak, 3 éves és idősebb lovak számára, melyek 2000 koronánál nagyobb díjat még nem nyertek. Távolág 1500 m. Tét szeptember 1-ig 10 frt, szept. 15-ig 15 frt, szept. 28-án déli 12 óráig 20 frt. Bánt a tét, verseny napján kettős tét. Zobori díj. Gátverseny, 500 korona és egy tisztelet díj a nyerőnek, 200 korona a II-iknak 3 éves és idősebb lovak számára, melyek 2000 koronánál nagyobb díjat még nem nyertek. Távolág 4000 m. Tét szept. 1-ig 10 frt, szept. 15-ig 15 frt, szept. 28-án déli 12 óráig 20 frt. Bánt a tét, verseny napján kettős tét. Felvidéki díj. Sikverseny, 300 korona és egy tisztelet díj a nyerőnek, 200 korona és egy tisztelet díj a II-iknak 3 éves és idősebb lovak számára, melyek 1000 koronánál nagyobb díjat még nem nyertek. Távolág 1500 m. Tét szept. 1-ig 5 frt, szept. 15-ig 10 frt, szept. 28-án déli 12 óráig 15 frt. Bánt a tét, verseny napján kettős tét. Nyitrai díj. Gátverseny, 300 korona és egy tisztelet díj a nyerőnek, 200 korona és egy tisztelet díj a II-iknak 3 éves és idősebb lovak számára, melyek 1000 koronánál nagyobb díjat még nem nyertek. Távolág 3000 m. Tét szept. 1-ig 5 frt, szept. 15-ig 10 frt, szept. 28-án déli 12 óráig 15 frt. Bánt a tét, verseny napján kettős tét.

A **zagyva-róna** — Inaszól önkéntes tűzoltó egyesület augusztus hó 12-én az Inaszól melletti erdőben felszentelési és erigény zenekar közreműködése mellett, segélyalapja javára, nyári mulatságot rendez.

Felélis szerkesztő: Horváth Danó.

Főmunkatárs: Reményi Károly.

Aláírási felhívás.

A salgó-tarjani kölcsonös segélyző egyeslet igazgatósága által alakítandó

II-ik évtársulat

betételeire, melynek heti fizetése 1894. szeptember hó 1-én veszik kezdetüket.

Betétek bárki által letzés szerinti számban jegyezhetők.

Minden betét után hetenk. 50 fl. fizetendő.

A hat év eltele után az évtársulat feloszlik és a bszálott tőke az önk. használatra együtt a betétele között felosztatik, illetőleg közpénzben fizetetik vissza.

Kölcsonst csak tag kaphat.

Minden egyes betét után 120 korona kölcson szavaztatik meg.

A kölcsonst nem kell visszafizetni.

A hatodik év végével az adós jaruléka tudatik az be.

Az új évtársulat betételeire már most lehet előjegyezni.

A szeptember hó 1-je után belepők kötelesek az elmulasztott heti bszálásokat késedelmi illetekeikkel együtt egyszerre megfizetni. Felvilágosítás nyerhető és az előjegyzések eszközölhetők naponta az egyeslet helyiségekben.

S.-Tarján, 1894. augusztus 1-én.

A: igazgatóság.

szájához nem kapja szerzőmáját (ép akkor jött rá a sor) s akkora futamot nem érez a képeimnek, hogy ijedtemben leültem volna, ha épen már nem ültem volna. Így azonban csak majdnem nyakon vágtam.

Persze, ezt világról meg nem tettem volna, mert tudtam, hogy akkor Irmével gyűlik meg a bajom.

Elmerőltem hát a "Margaretha" andalító hangjaiba, s csodálkoztam rajta, hogy az a jó magyar érzék, hogy bírja betenni, sőt még meg is urázni!

A cigány lankadatlannal játszik. A lakat ur egyenként szólítja Dombi Feri nagybőgőst, Lakatos Antalt, a második klarinétost, Zsóbak Miksát, az urítófeju kontrást, ki hirtelenében cigány nyelvén esimes kis felkőszöntőt vág ki, mire megkezdődik az előttem ismeretlen nyelvű való társalgás. Mert a méltóságos ur cigányul is tud, bámulatára a körül hallgatók isva előlködő közönségek.

Mire a kis primás Jónás és az Imre s. Ali nevű testvérek is nem tudom hány pohár pezsgőt hajtának fel, s az asztal közepét már egészen megtöltik a kitértett palaeczkok: reggel fel jár az idő s az én többzabíri sürgőseimre végre előparancsolja a kocsit, gavallóroasan fizet s néhány száz forinttal megkönynyebülten azon boldog tudatlan távozok, hogy mulatott szíve szerint, s megvagyok győződve, soha sem fog eszébe jutni, hogy sajnálja a kidobott pénzt.

Sokfajta lumpoldást végig élveztem már, de ilyen igazán új mulatást, melyben sem az ivási szendélyre, sem a duhajkodás, a feltételek vágyból egy szálra sem lett volna, ezenkívül még soha nem láttam.

De cigánytól sem láttam még azt, hogy bármilyen jófizető vendégre akadt legyen is, a többi vendégekhez a banda egy tagját el ne küldte volna táncgörcsi. Rudi talán még akkor sem fogadott volna el mástól, ha az hozzá oda neki.

Hanem én a magam részéről azzal a gondolattal jöttem el, hogy átvész dolog, miszerint a Rudi n. n. n. Gyarmaton, vagy Imre barátom nem tartózkodik allan-shaur Budapestén!

Alulírottak van szerencsém magamat a nagyérdemű hölgyközönségnek a legújabb divat és szabás szerinti: menyasszonyi, vigalmi, gyász- stb. ruhanemeknek izléses, gyors és jutányos áron való elkészítésére tisztelettel ajánlani.

Vidéki megrendelések gyorsan teljesíttetnek, gyászruhák 24 óra alatt fogantatottatnak.

Szíves megrendeléseiket tisztelettel kéri:

Hendrik Józsefné

Balassa-Gyarmaton, Zichy-utca
116-ik szám.



SCHÖNFELD MIKSA,

kárp. és aszt. bútorraktára B.-Gyarmat.

a KOSSUTH-utcában.

Ajánlja dősen felszerelt, jutányos árú rak-
tárát szilárd anyagból készített, modern izlésű,
különb. fa-, vas- és kárpitosbútorokban úgy egyen-
ként, mint szalonok, szobák, vendéglők és egy-
leti helyiségek teljes berendezésére nézve. Dús
választék olajnyomatú és üvegre festett, kitűnő
kivitelű, tetszetős fali táj- és egyéb ábrázatú
képekben, fa- és aranyozott keretű tükrökben.
Gyermekeknek, nemkülönben mindennemű és
méretű koporsók nagyrészt készült raktára.

Vidéki megrendelések pontosan és lehetőleg gyors-
an teljesíttetnek.
Egy jó házban való és azonosan azonosan felvételt.

Építkezők és építőmesterek figyelmébe.

A hont-újfalusi téglaféregnél téglik beszerzésére látrák Vilim Gyula, (ezelőtt Buehler Gyula) kereskedésében kaplatók B.-Gyarmaton.

Előjegyzés szőlőoltványokra.

A Nagyméltóságú földművelésügyi m. kir. ministerium ellenőrzése alatt álló országos szőlőoltvány-telep részvételtársaság azon célból, hogy a szőlőbirtokosoknak szőlőoltványszükségletét a kiválasztott fajokban és mennyiségben fajtisztán biztosítsa, az 1895-ik év tavaszán készíttendő szőlőoltványokra, már most elő-
jegyzést nyit.

Az előjegyzési határidő 1894. augusztus 15.

Az előjegyzett oltványok az előjegyzés sorrendje szerint teljes mennyiség-
ben fognak kiszolgáltatni.

Az előjegyzés módja és feltételei tárgyában bővebb felvilágosítással készsége-
sen szolgál alólírt igazgatóság.

Országos szőlőoltvány-telep részv.-társ.

ARAD-BARACZKÁN,

Ménés, u. p. Gyarmat, Aradmegye.

Az őszi hadgyakorlatok ideje alatt

Ő Felsége a királynak

vármegyénkben történő legmagasabb látogatása alkalmából ajánlom magamat bármily szabási

dísz-magyar,

valamint más egyéb alkalmi öltözékeknek a lehető legjutányosabb árfeltételek mellett való pontos és gyors elkészítésére. Megrendeléseket már most elfogad

Geschelt Armin,

főtitkárbó B.-Gyarmaton.

MAYFARTH PH. és Társa

cs. és kir. kizárólag szab. gépgyárak, vasöntöde és gőzhámor BECS, II—I. Taborstr. 76.

Alapítottatott 1872.

Kitűntetve több mint 370 arany-,
ezüst- és bronzéremmel minden na-
gyobb kiállításán.

600 munkással.

A gyárakban készülnek a legjobb

CSEPLŐGÉPEK



JÁRGÁNYMŰVEK

1-6 vonóállat befogására.

Legújabb gabonarosták,

triőrök, kukorica-morzsolók,
széna- és szalmasajtók

készítéskor, állók- és szállító készülékek.

Arjegyzések és ellenőrző bizonyítványok legyen. — Képviselek felvételnek.

Ekek

1., 2., 3., 4.-vasal.

Boronák és hengerek

szántóföldek és rétek számára.

Szegekavágók, darálóok,

répavágók,

Blunt-féle szab. zöldta-

karmány-sajtók.

Szállítható takaréktűstök

mint takarmányfőlesztők és

ipar-nosó készülékek.

Sajtók minden célra,

valamint

bor- és gyümölcsajtólasra

gyümölcs- és szőlőszűrők.

Aszalókészülékek

gyümölcs és vetemény számára

és mindenféle ipari célokra.

Önműködő szabadalm.

SYPHONIA

szőlőszűrő- és növ.-permet-zók

ENGEL D. diszítő és zászlógyáros

BUDAPEST, IV. Gróf Károlyi-utca 28.

Elfogad diszítések

Ő Felsége fogadtatásához
kölesöndij mellett.



Készít minden szakkell tárgyakat. Egyes disz-
tési cikkek is kölesönbe adatkak.

Tenyész-kosok.

A selypi uradalom törzsháztartásában mintegy 40 db legjobb korban lévő Merino-
Pricott telivér tenyész-kos eladó.

Értekezhetni a selypi uradalomnál SELYPEN. — Posta-, vasut- és távirtdaállomás.

SCHLICK-féle vasöntöde és gépgyár részv.-társaság
BUDAPESTEN.

Gyár és irodák: Városi iroda és raktár: Fiók-raktár:
VI. ker., külső váci-út 29--35. Podmaniczky-utca 14. Kerepesi-út 77. szám.

GŐZ- ÉS JÁRGÁNY-CSEPLŐKÉSZÜLETEK.

számos I. díjjal kitüntetett Schlick-féle szab. 2 és 3 vasu ekék,

mélyítő és egyetemes aczél-ekék,

94.12

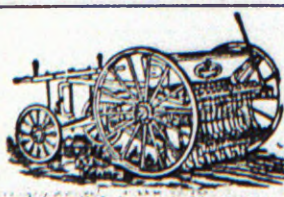
eredeti SCHLICK- és VIDATS-féle

egyvasu ekék, talajmivelő eszközök,
valamint

Schlick-féle szab. „HALADÁS” sorbavető gépek.

Takarmánykészítő gépek, darálóok, őrlőmalmok és mindennemű
gazdasági gépek. Eredeti amerikai kévekötő és marokrakó
aratógépek és fűkaszázó gépek, szállítható mező vasutak stb.

Előnyös ártétel, feltételek. Legjutányosabb árak.



Arjegyzések legyen és bérmentes.

Nyomatott óv. Kék I. szálánál Balassa-Gyarmaton.

Eladó lovak.

A végheles uradalmi méneshől folyó évi
augusztus hó 1-én délelőtt 9 órakor 3 darab
5 éves és 1 darab 4 éves — bármikor meg-
tekinthető — szímfelteti háts paripa Véghele-
sen a várban szabad kézből eladó.

Bossányi Béla,
ménésmeister.

Pénzkölesön!

Luby Mátyás, b.-gyarmati ügyvéd közvetítésé-
mellett 76.00 forintos kölcsön 7%-től kamat
mellett első helyeni takaréklázzal kieszközölhető.